

65 സുറത്തു ത്വലാഖ് سورة الطلاق

മദ്നയിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 12 വിഭാഗം (റൂകുഅ്) 2

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1 ഹേ, നബിയേ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ [ഭാര്യമാരെ] വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവരുടെ 'ഇദ്ദ' [കാത്തിരിപ്പാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട] സമയത്തേക്ക് അവരെ മോചനം ചെയ്യുവിൻ; 'ഇദ്ദ'യെ നിങ്ങൾ (എണ്ണി) കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് നിങ്ങളവരെ പുറത്താക്കരുത്; അവർ പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്യരുത്; -പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതായ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതായാലല്ലാതെ, [അപ്പോൾ പുറത്താക്കാവുന്നതാണ്.] അത് എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളെ ആർ വിട്ടു കടക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും അവൻ തന്നോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ-അതിനുശേഷം അല്ലാഹു വല്ല കാര്യവും പുത്തനായുണ്ടാക്കിയേക്കാം.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا تَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

النِّسَاءَ 1 ഹേ നബിയേ. إِذَا طَلَّقْتُمُ നിങ്ങൾ 'ത്വലാഖ്' (വിവാഹമോചനം) ചെയ്താൽ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ സ്ത്രീകളെ. فَطَلِّقُوهُنَّ എന്നാലവരെ മോചനം ചെയ്യുവിൻ. لِعَدَّتِهِنَّ അവരുടെ ഇദ്ദയിലേക്ക് (തക്കവണ്ണം), ഇദ്ദസമയത്തേക്ക്. وَأَحْصُوا നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുക (ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യുവിൻ. الْعِدَّةَ ഇദ്ദയെ. وَاتَّقُوا 1 അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവിൻ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ. لَا تَخْرِجُوهُنَّ അവരെ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കരുത്. مِنْ بُيُوتِهِنَّ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന്. وَلَا تَخْرُجْنَ അവർ പുറത്തുപോകുകയും അരുത്. إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ അവർ വന്നാലല്ലാതെ (ചെയ്യാതെ). بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ വല്ല നീചവൃത്തിയുമായി, വ്യക്തമായവൃത്തിയെ. وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ വ്യക്തമാക്കുന്ന, പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതായ. وَمَنْ يَتَعَدَّ അവർ. فَقَدْ ظَلَمَ അവർ വന്നാലല്ലാതെ (ചെയ്യാതെ). تَدْرِي എന്നാൽ തീർച്ചയായും അറിയാം. لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. بَعْدَ ذَلِكَ അതിനുശേഷം. أَمْرًا വല്ല കാര്യവും.

വിവാഹമോചന വിഷയകമായി മുസ്ലിം സമുദായം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന പല നിയമങ്ങളും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിവാഹമോചനം ('ത്വലാഖ്') മൂലമോ മറ്റോ വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഗർഭവതിയാണോ അല്ലേ എന്നറിയുക, വിവാഹമോചനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം

അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയും, പഴയ ബന്ധത്തിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അതിനു ഒരവസരം നൽകുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ കുറച്ചുകാലം നിർബന്ധമായി കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇക്കാലത്തിനു 'ഇദ്ദ' (العدة) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീകൾ പലതരക്കാരുണ്ട്. 1. ഭർത്താവിന്റെ മരണം കൊണ്ടു വേർപെട്ടവർ. ഇവളുടെ ഇദ്ദകാലം നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവുമാകുന്നു. (2: 234.) 2. ഭർത്താവുമായി സ്പർശനമുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ താലാഖ് ചെയ്യപ്പെട്ടവർ. ഇവൾ ഇദ്ദ ആചരിക്കേണ്ടതില്ല. (33; 49.) 3. ഗർഭമുണ്ടെന്നു അറിയപ്പെട്ടവർ. 4. ആർത്തവരക്തം ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയോ, ഉണ്ടായശേഷം അതു നിലച്ചു പോകുകയോ ചെയ്തവർ. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഇദ്ദയെക്കുറിച്ചും താഴെ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നാലു കൂട്ടരുടെയും ഇദ്ദകാലങ്ങളിൽ ഏറ്റക്കുറവു വരുന്ന പ്രശ്നമില്ല. 5. ആർത്തവവും ആർത്തവശുദ്ധിയും ഉണ്ടാകാറുള്ളവർ. ഇവളുടെ ഇദ്ദ മൂന്നു ആർത്തവശുദ്ധി കഴിയുന്ന കാലമാണ്. (2:228.) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കുമല്ലോ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളിൽ അധികഭാഗവും. ഈ വകുപ്പിൽപെട്ടവരുടെ ഇദ്ദ കാലം ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടു-അതിൽ ദൈർഘ്യം വരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-അല്ലാഹു നിയമിച്ച ഒരു നിയമമാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ കാണുന്നത്.

അതായത്: സ്ത്രീയുടെ ആർത്തവം കഴിഞ്ഞ് ശുദ്ധിയാവുകയും, ആ ശുദ്ധികാലത്തു ഭർത്താവിന്റെ സ്പർശനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലേ താലാഖു നടക്കുവാൻ പാടുള്ളു. ഇതാണ് ഇദ്ദ സമയത്തേക്കായിരിക്കണം താലാഖ് (طَلَقَ مِنْ لَعْنَتِهِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, താലാഖ് നടന്ന ആ ശുദ്ധികാലം ഒരേണ്ണമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതു കൊണ്ട് പിന്നീടു രണ്ടു ആർത്തവം കഴിഞ്ഞു മൂന്നാമത്തെ ശുദ്ധിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ, അവളുടെ ഇദ്ദ അവസാനിക്കുന്നതാണ്. നേരെ മറിച്ച് ആർത്തവ കാലത്താണ് താലാഖ് നടന്നതെങ്കിൽ ഇദ്ദകാലം ദീർഘിക്കുമല്ലോ. ഇനി ശുദ്ധികാലത്തു തന്നെയാണെങ്കിലും അക്കാലത്തു ഭർത്താവിന്റെ സ്പർശനവുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുമൂലം അവൾ ഗർഭവതിയാകുവാനും, അങ്ങിനെ, ഇദ്ദ കാലം ദീർഘിക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരുമല്ലോ.

ബുഖാരി, മുസ്ലിം (ﷺ) തുടങ്ങിയ ഹദീസുപണ്ഡിതന്മാർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) തന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു. ആ സ്ത്രീക്കു അപ്പോൾ ആർത്തവകാലമായിരുന്നു. ഈ വിവരം ഉമർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അവിടുന്ന് ദേഷ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അവൻ അവളെ മടക്കിയെടുക്കട്ടെ; എന്നിട്ട് അവൾക്കു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുകയും, പിന്നെ ആർത്തവമുണ്ടാകുകയും, പിന്നെ ശുദ്ധിയാവുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ, എന്നിട്ട് അവളെ താലാഖ് ചെയ്യണമെന്നു അവനു തോന്നുന്നപക്ഷം (ആ ശുദ്ധികാലത്തു) അവളെ സ്പർശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവൻ താലാഖു നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതാണ്, ഇദ്ദ സമയത്തേക്ക് താലാഖ് നടത്തണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ആ കാലം.' ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു മേൽ വിവരിച്ചതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിന്റെയും, നബിവചനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർ താലാഖിനെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) സുന്നത്തിനോടു യോജിക്കുന്ന ശരിയായ താലാഖ് (طلاق سنة) സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ശുദ്ധി കാലത്തുണ്ടാകുന്ന താലാഖും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഗർഭവതിയായവളുടെ താലാഖും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) സുന്നത്തിനെതിരായ താലാഖ് (طلاق بدعة) ഗർഭവതിയായി അറിയപ്പെടാത്ത സ്ത്രീയെ അവളുടെ ആർത്തവകാലത്തോ, സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ള ശുദ്ധികാലത്തോ നടത്തുന്ന താലാഖ്. (3) രണ്ടുമല്ലാത്തത്. ഇതിൽ പലതും ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശദവിവരം ഫിഖ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇദ്ദേ ആരംഭിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ സമയത്തായിരിക്കണം ത്താലാഖ് നടത്തുന്നതെന്നു കൽ പിച്ച് ശേഷം, ഇദ്ദേയെ ശരിയായി എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും വേണം (واحصوا العدة) എന്നു കൂടി അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. തുടക്കവും അവസാനവും ശരിക്കു കണക്കാക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം, അതുമൂലം പല കുഴപ്പങ്ങളും വഴക്കുകളും ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പഴയ വിവാഹബന്ധത്തിലേക്കു തന്നെ മടക്കിയെടുക്കൽ, പുതിയ വിവാഹകാര്യം ആലോചിക്കൽ, ഇദ്ദേകാലത്തെ ഭക്ഷണച്ചിലവും താമസ സൗകര്യവും നൽകൽ മുതലായതെല്ലാം ആ കാലത്തെ ആശ്രയിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെ ടേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ഇദ്ദേ കാലത്തിന്റെ നിർണ്ണയത്തിൽ തർക്കം വരുമ്പോൾ ഇത്തരം കാര്യ ങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും വഴക്കും വക്കാണവും നടക്കാറുള്ളതു സാധാരണമാണ് واتقوا الله ربيكم (നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം) എന്ന വാക്യം ഇക്കാര്യ ത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും, കണിശതയെയും കുറിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാടുകളിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, അതേ സമയത്തു അല്ലാഹു ശക്തവും വ്യക്തവുമായ ഭാഷയിൽ ശാസിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു നിയമമാ ണ് മറ്റൊന്ന്. അതെ, 'അവരെ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്നു പുറത്താക്കരുത്, അവർ പുറത്തു പോകുകയും അരുത്' (لا تخرجوهن من اكنانهن) വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ അതുവരെ താമസിച്ചി രുന്ന വീട്ടിൽനിന്നു-ഭർത്താവിന്റെ വക വീട്ടിൽ നിന്നു-അവളെ ഇറക്കി അയക്കുവാനും, അവ ശ്ക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാനും പാടില്ലെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, ഇരുകൂട്ടരുടെ യും വല്ല ഗുണത്തെയും മുൻനിറുത്തി രണ്ടുകൂട്ടരും-ഭാര്യയും ഭർത്താവും-യോജിച്ചു ഇഷ്ട പ്പെട്ടാൽ പോലും അവൾക്കു മാറിത്താമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഒരു പക്ഷം പണ്ഡിതന്മാ രുടെ അഭിപ്രായം.

الا ان ياتين بفاحشة مبينة (അവർ വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടു വന്നാലല്ലാതെ എന്ന വാക്യം നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് പിൻബലം കാണുന്നതും, الله اعلم വാസ്തവ ത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ നിയമം അതർഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്നു നടക്കുന്ന വിവാഹ മോചനങ്ങളിൽ അധിക ഭാഗവും താനേ ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നു. കാരണം, വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ടശേഷം ഇദ്ദേ കഴിയുന്നതു വരെ-ഏറെക്കുറെ മൂന്നുമാസകാലം-ആ സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ, വിവാഹമോചനത്തിനു ഇടയാക്കിയ അസുഖം ക്രമേണ തീർന്നു പോ കുവാനും, രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ പഴയബന്ധം തുടരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിക്കുവാ നും, അങ്ങിനെ ഇദ്ദേ കാലം കഴിയുമ്പോഴേക്കും അവൻ അവളെ മടക്കി എടുക്കുവാനും കാര ണമായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയാവുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ നിയമം എത്രകണ്ടു യുക്തിമത്തായ ഒന്നാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! പക്ഷെ, മുസ് ലിംകൾ അതു അവഗണിച്ചു കളഞ്ഞു. കൂട്ടത്തിൽ, ഇദ്ദേയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു ചിലവു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിയമവും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം തിക്ത ഫലം സമുദായം അനുഭവിച്ചും വരുന്നു. നിസ്സാരകാര്യത്തെച്ചൊല്ലി വിവാഹമോചനം നടക്കും, അതോടെ-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ-അവൾ വീട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടും. അല്ലെങ്കിൽ അവൾ സ്വയം ഇറങ്ങിപ്പോകും. അനന്തരം കുറേ നാളുകളോളം പരസ്പരം ആ വൈര മനസ്ഥിതി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനിടക്കു ഇദ്ദേയുടെ അവധിയും അവസാ നിക്കും. അങ്ങിനെ, മടക്കിയെടുക്കാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. പിന്നീടാണ് ഭവി ഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ആലോചന വരുന്നതും, അയ്യോ അതു വേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നു അനുഭവങ്ങ ൾ തെളിയിക്കുന്നതും. ഇതൊന്നും കേവലം സങ്കല്പമല്ല, നിത്യേന സമുദായം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താലല്ലാതെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ വീട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുവാനോ, പുറത്തു പോവാനോ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്, അങ്ങിനെ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവരിൽനിന്നു വെളിപ്പെട്ടാൽ അതുമുതൽ അവരെ പുറത്താക്കാമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'വ്യക്തമായ നീചവൃത്തി' (فاحشة مبينة) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വ്യഭിചാരമാണെന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. സദാചാരവിരുദ്ധമായ വ്യഭിചാരം, കളവു മുതലായവയും എപ്പോഴും വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കൽ മുതലായവയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് പല പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. എന്തായാലും, സഹിക്കാവതല്ലാത്ത നീചവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യാത്തകാലത്തോളം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ അവൾ വസിച്ചിരുന്ന പാർപ്പിടം വിട്ടുപോയിക്കൂടാത്തതാണ്. പാർപ്പിടം മാത്രം പോരാ. അവൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വക കൂടി കൊടുക്കേണ്ടതും ഉണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, കാര്യം എത്ര ഗൗരവപ്പെട്ടതാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക. പോരാ, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളാണെന്നും, അവയെ ലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടു തന്നെയാണ് അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു!

ഈ താക്കീതുകൊണ്ടും അല്ലാഹു മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. ഹേ, മനുഷ്യാ, തൽക്കാലം നീ വിവാഹ മോചനമങ്ങു നടത്തിയെങ്കിലും, പിന്നീടു എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നടക്കുവാനിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു എന്തെല്ലാം പുതിയ മാറ്റങ്ങളാണ് സംഭവിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നത് എന്നൊന്നും നിനക്കറിഞ്ഞു കൂടല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, നീ സ്വയം തന്നെ വേദിച്ചേക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പൂർവ്വാധികം സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ അവസരമുണ്ടായേക്കും, അങ്ങിനെ പലതും സംഭവിച്ചേക്കാം. (*) അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തി വിട്ടു കടക്കാതെ അതിന്റെ പരിധിയിൽ ഒരുങ്ങിനിൽക്കുകയാണ് നിനക്കു നല്ലത്. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ആയത്തിന്റെ അവസാനവാക്യത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. (لا تدري لعل الله الخ) നിയമപരമായി നോക്കുമ്പോൾ മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണ് തലാഖ് എങ്കിലും അല്ലാഹുവിനു ഒട്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്തതാണ് അതെന്നു ഒരു നബിവചനത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ദാ.) തലാഖു നടന്നാൽ തന്നെ വീണ്ടും മടക്കി എടുക്കുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങളും അവസരങ്ങളും ഇതിനു പുറമെയും. ഇതെല്ലാം മുസ്ലിംകൾ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളാകുന്നു. والله الموفق

- അങ്ങനെ, അവർ [ആ സ്ത്രീകൾ] അവരുടെ അവധിക്കലഞ്ഞുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരെ (സദാചാര) മര്യാദ പ്രകാരം വെച്ചു കൊള്ളുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (സദാചാര) മര്യാദ പ്രകാരം അവരുമായി പിരിയുകയോ ചെയ്യുക. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടു നീതിമാന്മാരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം (ശരിക്കും) നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവർക്ക് ഉപദേശം നൽകപ്പെടുന്നതാണ് ഇതൊക്കെ. ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവൻ അവൻ ഒരു പോംവഴി

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارُقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

* വിവാഹമോചനം നൽകപ്പെട്ടവൾ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം ഇപ്പറഞ്ഞതാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടവളുടെയും, മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ തലാഖ് ചെയ്യപ്പെട്ടവളുടെയും ഇടകാലത്തിന് ഇത് ബാധകമല്ലെന്നു ഇമാം അഹ്മദു (@@) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ
جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٢٢٦﴾

5

ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ, ഒരു വിഷയം ആദ്യംതൊട്ട് അവസാനം വരെ വിവരിക്കുന്ന പതിവല്ല ഖുർആനിലുള്ളത്. നിയമങ്ങളും കൽപനകളും വിവരിക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്നെ ഉപദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളും, പ്രോത്സാഹനങ്ങളും, താക്കീതുകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. ഖുർആൻ പ്രതിപാദനരീതിയെപ്പറ്റി വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ മുഖവുരയിൽ ഈ സംഗതി നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളാണെന്നും, അവയെ അതിലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്കയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ, അതുകൊണ്ട് അവന്റെ നിയമാതിർത്തികൾ പാലിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ നന്മ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വചനത്തിലാകട്ടെ, ത്താലാഖിനെ സംബന്ധിച്ച കൽപനകളെത്തുടർന്നു കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ഉപദേശങ്ങളാണ് എന്ന ഒരു മുഖവുരയോടു കൂടി വളരെ പ്രധാനമായ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും വിലവെക്കുകയുമുള്ളൂ, അവയെ അനുസരിക്കാതെയും വില വെക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവർ-പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർ മുസ്ലിംകളായിരുന്നാലും ശരി-യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മുഖവുരയിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

ഈ മുഖവുരക്കു ശേഷം, ഒന്നാമതായി 'തഖ്വായെ'പ്പറ്റി-അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുക വഴി അവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി-യാണ് ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്കു അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പോംവഴിയും, വിഷമങ്ങൾക്കു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവർ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ ഉപജീവന മാർഗം നൽകുമെന്നുമാണ് അതിന്റെ ചുരുക്കം. ത്താലാഖ് സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യയാണ് ഇവിടെ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അവയടക്കം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന വിധി വിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു പോലാണ് തഖ്വായെ കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാ നന്മകൾക്കും എല്ലാവിധ രക്ഷക്കും നിദാനം ഈ സൂക്ഷമതയാകുന്ന തഖ്വായെ തന്നെ. അതു കൊണ്ടാണ് അടിക്കടി തഖ്വായെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെത്തന്നെ, 4-ാം വചനത്തിൽ, തഖ്വായെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, 5-ാം വചനത്തിൽ അവർക്കു പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ കാര്യങ്ങളെ ഭാരമേൽപ്പിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു തന്നെ മതി എന്നാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. ഇതിനുള്ള കാരണവും അതോടാപ്പം അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം അവൻ പ്രാപിക്കും. അതിനു യാതൊരു തടസ്സമോ വിഘ്നമോ നേരിടുകയില്ല. അതിൽ ആരും അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനുമില്ല. ഓരോരോ കാര്യത്തിനും-അതു ഇന്നിന്ന പ്രകാരം ഇന്നിന്ന പോലെ എന്നൊക്കെ-അവൻ വ്യവസ്ഥയും നിർണ്ണയവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു അതു പോലെത്തന്നെ സംഭവിക്കും. അങ്ങിനെ മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുമുള്ളൂ. ഇതിലൊന്നും മറ്റാരുടെ കൈകടത്തലിനോ ഉദ്ദേശത്തിനോ യാതൊരു പഴുതുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവനിൽ കാര്യങ്ങളർപ്പിക്കുന്ന അവന്റെ അടിയാന്റെ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതിന്വണ്ണം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അവൻ തന്നെ പോരേ? ليس الله بكا ف عبده തീർച്ചയായും മതി!

നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ന്നു നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങൾ നമുക്കു ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാം. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: കുട്ടീ, നിനക്കു ഞാൻ ചില വാക്കുകൾ പഠിപ്പിച്ചു തരാം: നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക, അവൻ നിന്നെയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക, അവനെ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു കണ്ടെത്താം. നീ (വല്ലതും) ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെടുക. നീ സഹായമഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു സഹായമർത്ഥിക്കുക. നീ അറിയണം: നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി സമുദായങ്ങൾ എല്ലാം ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, അല്ലാഹു നിനക്കു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നുകൊണ്ടും അവർ നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല. നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ അവരെല്ലാം ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, അല്ലാഹു നിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നുകൊണ്ടും അവർ നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല. പേനകൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും, (*) ഏടുകൾ (മഷി) വറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അ; തി.)

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കു (തഖ്വ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു) അവർ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ ഉപജീവനം ലഭിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭാരമേൽപ്പിക്കുന്നവർക്ക് (തവക്കുൽ ചെയ്യുന്നവർക്ക്) അവൻതന്നെ മതി എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മനുഷ്യൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ ചുമ്മാ ഇരുന്നാലും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും ഇച്ഛിച്ചതുമെല്ലാം അങ്ങ് സാധിക്കുമെന്നല്ല. അൽപം തമേടവും അൽപം സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള ആരും അങ്ങിനെ ധരിക്കുകയുമില്ല. അവിശ്വാസികളും യുക്തിവാദികളും പൊതുജനങ്ങളെ മതവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു അകറ്റിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി കൽപിച്ചു കൂട്ടി പൊക്കിക്കൊട്ടാറുള്ള ഒരു സംശയം മാത്രമാണത്. മനുഷ്യനോടു ഓരോ തുറയിലും ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചതു അവന്റെ പരമാവധി കഴിവുപയോഗിച്ചു അവൻ നിർവ്വഹിക്കണം. അപ്പോൾ, അതിലൂടെ അവൻ നിനക്കാത്ത നന്മകൾ അവനു ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവൻ ഊഹിക്കാത്ത രൂപത്തിൽ അവനിൽ നിന്നു തിൻമകൾ തട്ടിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവന്റെ കഴിവനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവനു നിവൃത്തിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ അവനു മനസ്സമാധാനവും, പരത്തിൽ ശാശ്വത സുഖവും അല്ലാഹു അവനു കൈവരുത്തും എന്നത്രെ ചുരുക്കം. ധാരാളം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും നബിവാക്യങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ് ഈ വാസ്തവം. സന്ദർഭംപോലെ പലപ്പോഴും നാമതു ചർച്ചിക്കൊട്ടാറുമുണ്ട്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

- 4 നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ആർത്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, നിങ്ങൾ സംശയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ- അവരുടെ 'ഇദ്ദ' മൂന്നുമാസമാകുന്നു:- ആർത്തവമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവരുടേതും (അങ്ങിനെ) തന്നെ. ഗർഭവതികളായ സ്ത്രീകളാകട്ടെ, അവരുടെ അവധി അവർ തങ്ങളുടെ ഗർഭം പ്രസവിക്കലാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവൻ തന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ എളുപ്പം [സൗകര്യം] ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

وَالَّتِي يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ
 أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ تَحْضَنْ
 وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾

* നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം. 'ഖളാ-ഖദ്റി'നെ നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാർ ഇതുപോലുള്ള ഹദീസുകളെയെല്ലാം തള്ളിക്കളയുക പതിവാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സു:ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

- 5 അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാകുന്നു; അവൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവൻ തന്റെ തിൻമകളെ അവൻ (മാപ്പാക്കി) മറച്ചു വെച്ചു കൊടുക്കുകയും, അവൻ പ്രതിഫലം വമ്പിച്ചതാക്കുകയും ചെയ്യും.
- ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

4 **من** ആർത്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച്. **من المحيض** നിരാശപ്പെട്ട. **بئس** നിരാശപ്പെട്ട. **واللاني** 4 യാതൊരു സ്ത്രീകൾ. **نساءكم** നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. **إن ارنبتم** നിങ്ങൾ സംശയ (സന്ദേഹ)പ്പെടുന്ന പക്ഷം. **فعدنهم** എന്നാലവരുടെ ഇടം. **ثلاثة أشهر** മൂന്നുമാസമാണ്. **واللاني** യാതൊരു സ്ത്രീകളും, സ്ത്രീകളുടെയും. **لم يحضن** ആർത്തവമുണ്ടാകാത്ത, ജടുവായിട്ടില്ലാത്ത. **وأولات الأحمال** ഗർഭമുള്ള സ്ത്രീകൾ. **ومن يتق** ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ. **أجلهن** അവരുടെ അവധി. **أن يحضن** അവർ പ്രസവിക്കലാണ്. **حملهن** അവരുടെ ഗർഭം. **من يتق** ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ. **أ** അല്ലാഹുവിനെ. **يجعل له** അവൻ അവന് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കും. **من أمره** അവന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. **يسرا** എളുപ്പം, സൗകര്യം. 5 **ذلك** അത്. **إليك** നിങ്ങളിലേക്ക്. **أنزل** അതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. **نساءكم** നിങ്ങളിലേക്ക്. **أ** അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാണ്. **ذلك** അത്. **أنزل** അതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. **نساءكم** നിങ്ങളിലേക്ക്. **أ** അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ. **بكره عنه** അവൻ അവന്നു മറച്ചു (മുടി) വെച്ചു കൊടുക്കും. **سبائنه** അവന്റെ തിൻമകളെ. **يعظم له** അവൻ വമ്പിച്ചതാ (വലുതാ)ക്കുകയും ചെയ്യും. **أجرا** പ്രതിഫലം.

ആർത്തവമുണ്ടാകാറുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇടുകാലം മൂന്നു ആർത്തവ ശുദ്ധി ഉണ്ടാകലാണെന്നു മുമ്പു 1-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം ആർത്തവം നിലച്ചു പോയവളുടെയും, തീരെ ആർത്തവമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവളുടെയും ഇടം മൂന്നു മാസക്കാലമാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഇടയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയപ്പെടുന്ന പക്ഷം (أو إن كنتم) എന്നു പറയുവാൻ കാരണം, സുറത്തുൽ ബഖറയിൽ ആർത്തവമുണ്ടാകാറുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇടയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, ആർത്തവം ഉണ്ടാകാത്ത സ്ത്രീകളുടെ ഇടയെക്കുറിച്ചു ചിലർക്കു സംശയം ഉണ്ടായതാണെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഹാ; ബ.) രക്തം കാണുകയും, അതു ആർത്തവമോ രക്തസ്രാവമോ എന്നറിയപ്പെടാതെ സംശയപ്പെട്ടാൽ എന്നാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം എന്നത്രെ മുജാഹിദ് (رحمته) മുതലായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ് ഇബ്നുജരീർ (رحمته) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എനി ബാക്കിയുള്ളതു ത്താലാഖ് നടക്കുമ്പോൾ ഗർഭവതികളായ സ്ത്രീകളാണ്. അവരുടെ ഇടം അവരുടെ പ്രസവം വരെയാണ്. പ്രസവം ഉടനെത്തന്നെ സംഭവിച്ചാലും ശരി, കുറേ മാസങ്ങൾക്കു ശേഷമായിരുന്നാലും ശരി, അതോടെ ഇടയും അവസാനിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതു പോലെ, ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നതും, 5-ാം വചനത്തിൽ ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തന്ന കൽപനകളാണെന്നു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഓരോന്നും സശ്രദ്ധം മനസ്സിലാക്കേണ്ടായിരിക്കണം നാം ഖുർആൻ വായിക്കുന്നതും ഗ്രഹിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു നമുക്ക് അതിനു തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകളോടുള്ള ചില ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

6 നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നിടത്തിൽ പെട്ട-അതായത്, നിങ്ങളുടെ കഴിവിൽപെട്ട-(ഒരു) സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ അവരെ താമസിപ്പിക്കുവിൻ. അവരുടെമേൽ ഇടുക്കം [ഞെരുക്കം] ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ അവരോട് ഉപദ്രവം പ്രവർത്തിക്കരുത്. അവർ ഗർഭവതികളാണെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങൾ അവർക്കു ചിലവുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇനി, അവർ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി (കുട്ടിക്കു) മൂലകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കണം. (സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം നിങ്ങൾ തമ്മിൽ കാര്യം ലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ (അന്യോന്യം) ഞെരുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അവനു [ഭർത്താവിനു] വേണ്ടി വേറൊരുവൾ (കുട്ടിക്കു) മൂലകൊടുത്തേക്കാവുന്നതാണ്.

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلًا فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَ رُمْ فَسْتَرْضِعْ لَهُ أُخْرَى ﴿٦٥﴾

7 നിവൃത്തിയുള്ളവൻ തന്റെ നിവൃത്തിയിൽ നിന്നു ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; യാതൊരുവന്റെ മേൽ അവന്റെ ഉപജീവനം കൂടുസ്സാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, തനിക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നും ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, ഒരു ദേഹത്തോടും [ആളോടും] അല്ലാഹു അതിനു നൽകിയതല്ലാതെ (ചിലവാക്കുവാൻ) അവൻ ശാസിക്കുകയില്ല. ഒരു പ്രയാസത്തിനു ശേഷം അല്ലാഹു വല്ല എളുപ്പവും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തേക്കുന്നതാണ്.

لِيَنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٦٦﴾

6 **أَسْكُنُوهُنَّ** നിങ്ങൾ അവരെ താമസി (പാർപ്പി)ക്കുവിൻ. **مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ** നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നതിൽ പെട്ട സ്ഥലത്ത്. **مِنْ وَجْدِكُمْ** അതായത് നിങ്ങളുടെ കഴിവിൽ (നിവൃത്തിയിൽ)പെട്ട. **وَلَا تُضَارُّوهُنَّ** അവരോട് നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം പ്രവർത്തിക്കരുത്, ഉപദ്രവനയം കാട്ടരുത്. **لِتُضَيِّقُوا** നിങ്ങൾ ഇടുക്കം (കുടുക്കം-ഞെരുക്കം) ഉണ്ടാക്കുവാൻ. **عَلَيْهِنَّ** അവരുടെമേൽ. **وَإِنْ كُنَّ** അവരാണെങ്കിൽ. **أُولَاتٍ حَمْلًا** ഗർഭവതികൾ. **فَأَنْفِقُوا** എന്നാൽ ചിലവഴിക്കുവിൻ, ചിലവുകൊടുക്കണം. **عَلَيْهِنَّ** അവർക്ക്. **حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ** അവർ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ. **حَمْلَهُنَّ** അവരുടെ ഗർഭം. **فَإِنْ أَرْضَعْنَ** ഇനി (എന്നിട്ട്) അവർ മൂല (പാൽ) കൊടുത്തേങ്കിൽ. **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. **فَآتُوهُنَّ** എന്നാലവർക്കു കൊടുക്കുവിൻ. **أُجُورَهُنَّ** അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. **وَأَتَمُّوْا** നിങ്ങൾ കാര്യംലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. **بَيْنَكُمْ** നിങ്ങൾക്കിടയിൽ, തമ്മിൽ. **بِمَعْرُوفٍ** സദാചാരം (മര്യാദ-നല്ല വഴക്കം) അനുസരിച്ച്. **وَإِنْ تَعَاَسَ رُمْ** നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ഞെരുക്കം കാട്ടിയാൽ (പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ). **فَسْتَرْضِعْ** അപ്പോൾ മൂല കൊടുത്തേക്കാം, മൂലകൊടുക്കണം. **لَهُ** അവനുവേണ്ടി. **أُخْرَى** മറ്റൊരുവൾ. 7 **لِيَنْفِقَ** ചിലവഴിക്കട്ടെ. **ذُو سَعَةٍ** നിവൃത്തി ഉള്ളവൻ. **مِنْ سَعَتِهِ** അവന്റെ നിവൃത്തിയിൽ നിന്ന്. **وَمَنْ** യാതൊരുവൻ. **قُدِرَ عَلَيْهِ** അവന്റെ മേൽ കണക്കാക്കപ്പെട്ടു (കുടുസ്സാക്കപ്പെട്ടു) എന്നാൽ. **رِزْقُهُ** അവന്റെ ആഹാരം,

ഉപജീവനം. **قَلْبُفِق** എന്നാലവൻ ചിലവഴിക്കട്ടെ. **مَا آتَاهُ** അവൻ നൽകിയതിൽനിന്ന്. ¹ അല്ലാഹു. **لَا يَكْلَفُ** അല്ലാഹു ശാസിക്കുക (കീർത്തിക്കുക-വിഷമിപ്പിക്കുക)യില്ല. **لَا** ഒരു ദേഹത്തോടും, ഒരാളെയും, ഒരു ആത്മാവിനെയും. **لَا يَأْتِي** അതിന് അവൻ നൽകിയത് (നൽകിയതനുസരിച്ച്) അല്ലാതെ. ² **سَجَلُ** അല്ലാഹു വഴിയെ ഉണ്ടാക്കും, ആക്കിയേക്കും. **بِ** ഒരു ഞെരുക്കത്തിന് (പ്രായസത്തിന്)ശേഷം. **بِ** ഒരു എളുപ്പം, സൗകര്യം.

സാരം: വിവാഹമോചനം (തലാഖ്) ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു അവരുടെ ഇടുകാലം കഴിയുന്നതു വരെ ഭർത്താവ് പാർപ്പിടം നൽകേണ്ടതാണ്. അവന്റെ വസതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ, ഒരേവസതി മാത്രമാണുള്ളതെങ്കിൽ-ഖത്താദഃ (الله) പറഞ്ഞതുപോലെ-അതിന്റെ ഒരു വശത്തു അവളെ താമസിപ്പിക്കണം. വീട്ടിന്റെ നിലവാരവും തോതും കണക്കാക്കുന്നതു അവനവന്റെ സ്ഥിതിയും കഴിവുമനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും വിധേന അവളെ സ്വൈരം കെടുത്തുവാനോ വിഷമിപ്പിക്കുവാനോ പാടുള്ളതല്ല. അവളെ ശല്യപ്പെടുത്തുമാറുള്ള പെരുമാറ്റവും പാടില്ല. അവൾ ഗർഭവതിയാണെന്നു കണ്ടാൽ പ്രസവം കഴിയുന്നവതു വരെ അവളുടെ ചിലവ് നടത്തുകയും വേണം. പ്രസവാനന്തരം കുട്ടിക്കു അവൾതന്നെ മൂലകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം-അതാണു വേണ്ടതും-മൂലകുടി മാറ്റുന്നതു വരേക്കും അവൾക്കു തക്കതായ പ്രതിഫലവും നൽകേണ്ടതുണ്ട്. പ്രതിഫലം എന്തായിരിക്കണമെന്നും, അവൾക്കുതന്നെ അതു നിർവഹിക്കാമോ എന്നും മറ്റും ഇരുഭാഗക്കാരും അന്യോന്യം കൂടിയാലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കുട്ടിക്കോ, അവൾക്കോ, അവനോ പ്രത്യേക വിഷമമൊന്നും ഏർപ്പെടാത്ത വിധം തീരുമാനമെടുക്കണം. ഇനി, അവൾ മൂലകൊടുക്കുന്നതു ഏതെങ്കിലും വിധേന വിഷമകരമാണെന്നു കാണുന്ന പക്ഷം, വേറെ സ്ത്രീകളെ മൂലകൊടുക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. വിരോധമില്ല. ഏതായാലും, ചിലവു കൊടുക്കുന്നതിലും, പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിലും പാർപ്പിട സൗകര്യം അനുവദിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ, ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും, നിവൃത്തി മാർഗവുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്. കഴിവുള്ളവർ തങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചും, കഴിവില്ലാത്തവർ താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചും ചിലവഴിക്കണമെന്നല്ലാതെ, കഴിവനപ്പുറം വല്ലതും ചെയ്വാൻ ആരോടും നിർബന്ധിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നാക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ കൽപിക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും മറ്റും ഞെരുങ്ങിക്കഴിയുന്നവർ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടരുതെന്നും, അൽപം കഴിയുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ നില അല്ലാഹു ഭേദപ്പെടുത്തി ആശ്വാസം നൽകുമെന്നും, സൽപ്രതീക്ഷ കൈവിടരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിക്കുന്നവർക്കു അവൻ വഴിയെ നന്മ കൈവരുത്തുമെന്നും അവസാനമായി സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന തലാഖ് (*) മൂലം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു അവർ ഇടുകാലം കഴിയുന്ന സമയത്തു താമസസ്ഥലവും ഭക്ഷണച്ചിലവും ഭർത്താവു നൽകേണ്ടതാണ് എന്നിരിക്കെ ഗർഭവതികളാണെങ്കിൽ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ അവൾക്കു ചിലവു കൊടുക്കണം (وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمْلُ الْخ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1) സ്ത്രീ ഗർഭവതിയാണെങ്കിൽ മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന തലാഖായാലും, മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത തലാഖായാലും അവൾ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ ചിലവുകൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ താൽപര്യമെന്നത്രെ അധിക പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. (2) അതല്ല, മടക്കി എടുക്കാവുന്ന തലാഖിനു വിധേയരായ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. പക്ഷേ, അവർക്കു ഗർഭമുണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണ ഗതി

* ഒരു ഭർത്താവ് തന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം (തലാഖ്) ചെയ്യുന്നത് ഒന്നാമത്തെയോ രണ്ടാമത്തെയോ പ്രവാശ്യമാണെങ്കിൽ അതിന് മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന തലാഖ് (الطلاق الرجعي) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാത്ത വേർപാടുകളെല്ലാം മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും (البائن) ആകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായ ഉപാധികളും നിയമങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നു.

യിലുള്ള അവരുടെ ഇടുകാലം അവസാനിക്കുന്നതോടെ അവരുടെ ചിലവിന്റെ ബാധ്യത അവ സാനിക്കുന്നില്ല അവർ എപ്പോൾ പ്രസവിക്കുന്നുവോ അതുവരെ ചിലവു കൊടുക്കണം. പ്രസവം ഒരു പക്ഷേ, പിന്നെയും കുറെകൂടി ദീർഘിച്ചേക്കാനിയുണ്ടല്ലോ. അതാണു ഈ വാക്യത്തിലെ സൂചന എന്നാണ് മറ്റൊരു പക്ഷം. (كما في ابن كثير والله اعلم) തലാഖിന്റെ ചില രൂപങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ പാർപ്പിടത്തിന്റെയും ചിലവിന്റെയും വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ചില അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും, ഓരോ വിഭാഗക്കാർക്കും ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നും പറയുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും, ഇവിടെ വിവരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതെല്ലാം ഫിഖ്ഹു (കർമ്മശാസ്ത്രം) ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇടയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു പാർപ്പിടവും ചിലവു നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ചു ഇന്നു മുസ്ലിം സമുദായം കൈക്കൊണ്ടു വരുന്ന അലസ നയത്തെയും അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെയും കുറിച്ചു നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദൈവിക കൽപനകളെ അതിലംഘിച്ച സമുദായങ്ങൾക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നേരിടുന്ന അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്നു മുസ്ലിംകൾക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-2

- 8 എത്രയോ രാജ്യം [രാജ്യക്കാർ] അതിന്റെ റബ്ബിന്റെയും, അവന്റെ റസൂലു കളുടെയും കൽപന ധിക്കരിച്ചു കളഞ്ഞു! അതിനാൽ, നാം അവയെ കഠിനമായ കണക്കു വിചാരണ നടത്തുകയും, നികൃഷ്ടമായ [കടുത്ത] ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا
نُّكْرًا ﴿٨﴾
- 9 അങ്ങനെ, അവയുടെ കാര്യത്തിന്റെ ദുഷ്ഫലം അവ ആസ്വദിച്ചു; അവയുടെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനം നഷ്ടം (തന്നെ) ആയിരുന്നുതാനും.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا
خُسْرًا ﴿٩﴾
- 10 അവർക്ക് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] അല്ലാഹു കഠിനമായ ഒരു ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ-ബുദ്ധിമാന്മാരേ, (അതെ), വിശ്വസിച്ചവരേ തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഉൽബോധനം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു;-

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾
- 11 (അതെ) ഒരു റസൂലിനെ (അയച്ചിരിക്കുന്നു). വ്യക്തമായി വിരിക്കുന്നതായും കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തുകളെ' [വേദലക്ഷ്യങ്ങളെ] അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാൻ

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا

വേണ്ടി. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണോ അവനെ അവൻ അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. അല്ലാഹു അ(ങ്ങനെയുള്ള) വൻ ഉപജീവനം നന്നാ(യി ഒരുക) വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

الْأَنَّهُمْ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمْ رِزْقًا ﴿٦٥﴾

8 **وَكَايْن** എത്രയോ, എത്രയാണ്. **من قربة** രാജ്യമായിട്ട്, രാജ്യത്തിൽനിന്ന്. **عنت** അതു ധിക്കരിച്ചു, അതിരുകടന്നു, അതിലംഘിച്ചു. **عن أمر** കൽപനവിട്ടു. **رہا** അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ. **ورسله** അവന്റെ റസൂലുകളുടെയും. **تحاسبها** അതിനാൽ നാം അതിനെ വിചാരണ (കണക്കു നോക്കൽ) നടത്തി. **حسابا** ഒരു വിചാരണ (കണക്കുനോക്കൽ). **شدیدا** കഠിനമായ. **وعذبنا** അതിനെ നാം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. **عذابا نكرا** വെറുക്കപ്പെട്ട (നികൃഷ്ടമായ, വഷളായ, കടുത്ത) ശിക്ഷ. 9 **فأنت** അങ്ങനെ അതു രൂപീകരിക്കുക, ആസ്വദിച്ചു. **وبال** ദുഷ്ടഫലം, ഭവിഷ്യത്ത്, നാശം. **أمرها** അതിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ. **وكان** ആയിരുന്നു. **عاقبة أمرها** അതിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ കലാശം. **فأنفوا** നഷ്ടം. 10 **أعدا** അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. **لهم** അവർക്ക്. **عذابا شديدا** കഠിനശിക്ഷ. **فأنفوا** **الذين آمنوا** ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ. **يا أولي الأبواب** ബുദ്ധിമാന്മാരേ. **ذكرا** വിശ്വസിച്ചവരായ. **تدأ-زل** തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. **إليكم** നിങ്ങൾക്ക്. ഒരു ഉൽബോധനം, സ്മരണ, ഉപദേശം. 11 **رسولا** അതായത് ഒരു റസൂൽ. **ينلو عليكم** നിങ്ങൾക്ക് ഓതി (പാരായണം ചെയ്തു) തരുന്നു. **آيات** അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ. **مبينات** വ്യക്തമാക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്ന)വായിട്ടു. **ليخرج** വെളിക്കു വരുത്തുവാൻ (പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ) വേണ്ടി. **الذين آمنوا** വിശ്വസിച്ചവരെ. **وعملوا الصالحات** സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. **من الظلمات** ഇരുട്ടു (അന്ധകാരം)കളിൽനിന്ന്. **إلى النور** പ്രകാശ (വെളിച്ചം)ത്തിലേക്ക്. **ومن يؤمن** ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ. **يا** അല്ലാഹുവിൽ. **ويعمل صالحا** സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും. **يدخله** അവനെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും. **جنت** പല സ്വർഗങ്ങളിൽ. **نجرى من نحنها** അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന. **الأنهار** അരുവികൾ, നദികൾ. **خالدين فيها** അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. **أبد** എന്നെന്നും, എക്കാലവും. **قد أحسن** അല്ലാഹു തീർച്ചയായും നന്നാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. **له** അങ്ങനെയുള്ളവൻ. **رزقا** ആഹാരം, ഉപജീവനം.

അല്ലാഹുവിന്റെയും, അവന്റെ ദൂതന്മാരുടെയും കല്പനകൾ ധിക്കരിച്ച ജനങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ അനുഭവിച്ചതും, പരത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ ദുരന്തഫലങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളാകുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരെ അവരാനല്ലോ യഥാർത്ഥബുദ്ധിമാന്മാർ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയാണ്: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ അനുസരിച്ചു കൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കണം, നിങ്ങൾക്കു നേർമാർഗം വ്യക്തമായി വിവരിച്ചുതരുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും ദൈവദൂതനും ഉണ്ട്, ദൂർമാർഗത്തിന്റെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു സന്മാർഗത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു അദ്ദേഹം നിങ്ങളെക്കൊണ്ടുവരും, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും കൈവിടാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം അല്ലാഹു ഒരുക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നാക്കെ.

8ാം വചനത്തിൽ അവരെ കഠിനമായ വിചാരണ നടത്തിയെന്നും ശിക്ഷിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞതു പരലോകത്തുവെച്ച് നിസ്സംശയം നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ മിക്ക മുഹമ്മദീയരും പറയുന്നത്. ഈ ലോകത്തു വെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന വിചാരണയും, ശിക്ഷയുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന

ത്രെ മറ്റു ചില മുഹമ്മദീയർ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ, വിചാരണചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ ശരിക്കും കണക്കുവെച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുകയും, ശരിയായ കണക്കിനു തന്നെ അവരുടെമേൽ നടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നായിരിക്കും. 10ാം വചനത്തിൽ അവർക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു പരലോക ശിക്ഷയെ കുറിച്ചു തന്നെയാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. **الله اعلم**

12 ഏഴു ആകാശങ്ങളെ- ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ അവയെപ്പോലെ-സൃഷ്ടിച്ചവനെ ത്രെ അല്ലാഹു. അവയ്ക്കിടയിൽ കൽപന ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും, അല്ലാഹു അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുവെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (ഇതെല്ലാം അറിയിക്കുന്നത്).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

12 അല്ലാഹു. **الَّذِي خَلَقَ** സൃഷ്ടിച്ചവനെ. **سبع سماوات** ഏഴു ആകാശങ്ങളെ. **ومن الأرض** ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ. **مِثْلَهُنَّ** അവയെപ്പോലെ, അവയുടെ അത്ര. **يُنَزِّلُ** ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. **الْأَمْرُ** കല്പന, കാര്യം. **بَيْنَهُنَّ** അവയ്ക്കിടയിൽ. **لِتَعْلَمُوا** നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടി (യാണ്). **أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു (എന്ന്). **وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا** അല്ലാഹു (ഉണ്ട്) എന്നും. **قَدْ أَحَاطَ** വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (എന്നും). **بِكُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. **عِلْمًا** അറിവിനാൽ, അറിവുകൊണ്ട്).

ഏഴു ആകാശങ്ങൾ (**سبع سموات**) എന്നു വുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സു:മുഅ്മിനുൻ 17-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഏഴു ആകാശങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്, എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് എന്നെന്നാലും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂട. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇന്നേവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും അതു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രത്തിനു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത കണക്കറ്റ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഒരിക്കൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തം മറ്റൊരിക്കൽ ശാസ്ത്രം തന്നെ തെറ്റാണെന്നു തെളിയിക്കലും അപൂർവ്വമല്ല. ഇന്നുവരെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ ശാസ്ത്ര ദൃഷ്ടിക്കു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതത്രയും ഒന്നാമത്തെ ആകാശാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയാണെന്നും അതിനപ്പുറത്തുള്ള ബാക്കി ആറു ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രത്തിനു ഊഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിയാതിരിക്കുകയാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും, ആകാശങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു അവ ഏഴെണ്ണമാണ് എന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിതിനെ മറ്റേതെങ്കിലും അർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചൊപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും അർഹതയും അധികാരവുമില്ലതന്നെ.

ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് ‘ഏഴു ഭൂമികൾ **سبع ارضين** എന്നു വുർആനിൽ വ്യക്തമായി എവിടെയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഭൂമിയും ഏഴുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. **ومن الأرض مثلهن** (ഭൂമിയിൽ നിന്നും അവയെ-ഏഴു ആകാശങ്ങളെ-പ്പോലെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അതാണല്ലോ. ചില നബിവാചനങ്ങളിൽ ഏഴു ഭൂമികൾ എന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. അവയിൽ ഒന്ന് ഇതാണ്: **من ظلم قيد شبر من الأرض طوفه الله من سبع ارضين - متفق** (ഒരാൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഒരു ചാണ് സ്ഥലം അക്രമിച്ചെടുത്താൽ, ഏഴു ഭൂമികളിൽനിന്നുമായി അതു അവനു മാലയിടപ്പെടും. (ബു: മു.) “ഏഴുഭൂമികളെപ്പറ്റി വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളുടെ

അദ്ധ്യായം” (باب ما جاء في سبع ارضين) എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഇതുകൂടാതെയും ഹദീസു ബുഖാരി (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഖുർആൻ വചനം അതിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏഴു ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു പോലെത്തന്നെയാണ് ഏഴു ഭൂമികളെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും വിശദ വിവരവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറയാം. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അവരുടേതായ ചില വ്യഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാറുണ്ടെന്നല്ലാതെ, സൂക്ഷ്മമായോ, തെളിവു സഹിതമോ സ്വീകാര്യമായ ഒരു അഭിപ്രായം ഇതേ വരെ ആർക്കും രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ അറിവിനും, അവന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിഷയീഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭൂലോകങ്ങൾ അനന്തവിസ്തൃതമായ ആകാശ മണ്ഡലത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അസാധാര്യവുമില്ല. سبع سموات ومن الارض مثلهن (ഏഴു ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ അതു പോലെ) എന്ന ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു പോയേക്കും-അഥവാ വ്യാജമാക്കിയേക്കും എന്നും മറ്റും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നതു യാതൊരു ഏറ്റക്കുറവും വരുത്താതെ അങ്ങു വിശ്വസിക്കുക, യാഥാർത്ഥ്യം അവകലേക്കു വിട്ടേക്കുക, കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞ അറിവുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, ഇതാണ് നമുക്കു ചെയ്യാനുള്ളത്.

ആകാശലോകങ്ങളാകട്ടെ, ഭൂമിലോകങ്ങളാകട്ടെ, അവയിലെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവൻ അറിയാതെയോ, അവന്റെ കൽപനാധികാരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചല്ലാതെയോ ഒരു കാര്യവും നടക്കുന്നില്ല. എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവെന്നപോലെ എല്ലാറ്റിന്റെയും, നിയന്താവും, ഭരണകർത്താവും അവൻ തന്നെ. അവൻ സർവ്വശക്തനും, അവൻ സർവ്വജ്ഞനുമാണ്. ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ പരമാർത്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യൻ സദാ ഓർത്തും അറിഞ്ഞുമിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവന്റെ സകല നന്മയുടെയും അടിത്തറ ഇതത്രെ. اللهم لك الحمد ولك المنة

Translation & Intereptation by:

Muhammed Amani Moulavi

Published by:

Kerala Nadvathul Mujahideen – Mujahid Centre – Calicut -4

Prepared by:

www.islamhouse.com as per the copyright received from the Publishers:

To be used for Reference and Daawa purpose only.